

ДЕРЖАГРОПРОМ УРСР
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ
ІМЕНІ П. Л. ПОГРЕБНЯКА
КИЇВСЬКЕ ОБЛАСНЕ ПРАВЛІННЯ ВСЕСОЮЗНОГО АГРОПРОМИСЛОВОГО
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ТОВАРИСТВА

НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УРСР

Тези доповідей
республіканської науково-практичної конференції

ЧАСТИНА I

Біла Церква 1990

Кількість неорганічного фосфору в сироватці крові після введення тваринам підвищених доз вітаміну А (перша група) збільшувалась із $4,9 \pm 0,12$ до $5,95 \pm 0,11$ мг% ($t=6,4$). У тварин другої групи його кількість також збільшувалась із $4,15 \pm 0,26$ до $5,3 \pm 0,14$ мг% ($t=5,71$). Кількість загального кальцію в сироватці крові бичків першої і другої груп до кінця дослідження зменшувалась, а у бичків контрольної групи збільшувалась з $9,2 \pm 0,29$ до $11,5 \pm 0,17$ мг% ($t=6,7$), що очевидно свідчить про розвиток деструктивних процесів у кістковій тканині. Підтвердженням цього є також підвищення активності лужної фосфатази із $4,9 \pm 0,42$ до $7 \pm 0,68$ одиниць Боданського ($t=2,65$), збільшення співвідношення між кальцієм і фосфором до 2,4. Кількісні показники лужної фосфатази у тварин першої і другої груп від початку і до кінця дослідження значно не змінювались, і становили $5,6 \pm 0,5$ — $5,9 \pm 0,27$ одиниць Боданського.

Таким чином, нормалізація мінерального обміну у бичків відбувалась швидше після застосування ретинолу-ацетату і вітаміну Д₃ у підвищених дозах, один раз на десять днів. У другій групі, де відеїн використовували в такій же дозі, а ретинол-ацетат вводили один раз на місяць, відбувалась нормалізація мінерального обміну, але видужування тварин наставало повільніше.

Порушення мінерально-вітамінного обміну вплинуло негативно на м'ясну продуктивність тварин третьої групи: середньодобові прирости маси становили 960 г і були меншими на 31 і 28 г порівняно з першою і другою групами.

ВИСНОВКИ:

1. Використання масляних концентратів ретинолу-ацетату в добовій дозі 250 МО на 1 кг маси один раз в декаду в комплексі із застосуванням відеїну в дозі 300 МО на 1 кг маси впливає позитивно на фосфорно-кальцієвий обмін при інтенсивній відгодівлі бичків.

2. Вітаміни А і Д у добових дозах 50 і 30 МО на 1 кг маси недостатні в умовах інтенсивного жомово-концентратного типу годівлі.

УДК 619 : 616.995.1 : 636.4

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІРАНТЕЛУ ПРИ КИШКОВИХ НЕМАТОДОЗАХ СВИНЕЙ

Л. Ю. Якименко, А. А. Антіпов, асистенти

Білоцерків. с.-г. ін-т

Пірантел — антгельмінтик, виготовлений у Польській Республіці об'єднанням «Полфа», — таблетки у складі яких знаходиться 250 мг — *Pyrantelium embonicum*. За даними А. П. Матусявичюся, В. І. Шпакаускаса (1980), цей препарат при даванні внутрішньо є ефективним при аскаридозі, езофагостомозі та трихоцефалозі свиней.

Перед нами була поставлена мета випробувати цей препарат у порівняльному відношенні: при нанесенні на шкіряний покрив у 1%-му розчині та при даванні внутрішньо в суміші із сухим кормом груповим способом. Досліди проводили в Тульчинському міжгосподарському підприємстві по виробництву м'яса Вінницької області. Для цього використовували поросят тримісячного віку української білої породи, які були уражені аскаридами, трихоцефалами та езофагостомами. Для проведення дослідів було сформовано три дослідні та одну контрольну групи. Тварин добирали у групи за принципом аналогів. Усього під дослідом у 4-х групах перебувало 128 підсвинків.

Ефективність антгельмінтика оцінювали за рівнем екстенсивності і інтенсивності, а також за зміною живої ваги дослідних і контрольних тварин до дегельмінтизації і після неї. Фекалії досліджували методом Дарлінга в модифікації Г. А. Котельникова.

Поросят першої дослідної групи пірантел давали груповим способом з кормом у дозі 10 мг/кг живої ваги одноразово, тваринам другої групи внутрішньо в дозі 5 мг/кг протягом двох днів підряд, тваринам третьої — нанесли пірантел на шкіряний покрив у дозі 10 мг/кг в 1%-ному розчині (1 мл розчину на 1 кг ваги тварини). Щодо контрольної групи препарат не застосували.

На 12-й день після застосування антгельмінтика провели гельмінтокопроскопічне дослідження і встановили, що пірантел у дозі 5 мг/кг одноразово протягом двох днів при аскаридозі показав ефективність, яка становила 83,3%, при езофагостомозі — 80%; при інших дозах результати були значно нижчими.

На 13-й день здійснили повторну дегельмінтизацію препаратом у тій же дозі, як і перший раз. Умови утримання, годівлі і догляду за тваринами залишалися такими ж, як і після першої дегельмінтизації. На 10-й день після повторної дегельмінтизації провели копроскопічне дослідження. Стопроцентну ефективність одержали при аскаридозі та езофагостомозі, при згодовуванні пірантела груповим способом у дозі 10 мг/кг одноразово і 5 мг/кг одноразово протягом двох днів.

Пірантел у дозі 10 мг/кг одноразово при трихоцефальозі показав ефективність, що становила 57,2%, а при нанесенні на шкіряний покрив — 30% при аскаридозі й езофагостомозі, при трихоцефальозі він виявився неефективним. Середньодобовий приріст живої ваги в кінці дослідів у першій дослідній групі становив 255 г, у третій дослідній — 227 г проти 196 г у контрольній групі.

Отже, пірантел при даванні внутрішньо показав більшу ефективність, ніж при нанесенні на шкіряний покрив.

Враховуючи результати проведених дослідів, ми дійшли до висновку, що застосування пірантелу у виробництві найефективніше в дозі 10 мг/кг внутрішньо при аскаридозі, трихоцефальозі та езофагостомозі.